

Seg er ogsaa for min Del meget betænkelig ved atter og atter at gaa til Anskaffelsen af disse Krigsmaskiner i større og større Omfang og Udstrækning. Seg har endnu en Grund til at være betænkelig, navnlig ved den paa indværende Finanslovsforslag vedtagne Bevilling til den første Anskaffelse af de 2 14" s Kanoner, fordi der foreligger om ikke ligefrem en direkte Udtalelse, saa ialtsald Udtalelser fra Sagkyndige og Krigskyndige saavel i dette som i det andet Thing, og der foreligger da navnlig ogsaa fra den høitærede Krigsminister selv en Udtalelse om, at vel ere disse Kanoner gode nok for den Anbringelse, der for Tiden tiltænkes dem, men en yderligere Sæbefæstning vil dog være nødvendig; det er en nærmere Konsekvens af disse store Kanoners Anskaffelse. Den høitærede Krigsminister har ganske vist sagt, at disse faste Forters Antal kan ved Hjælp af Anstæffelsen af de omhandlede 14" s Kanoner indskrænkes til eet, høist to Forter, men selv om der kun blev eet fast Fort, saa vilde det være stridende mod, hvad Rigsdagens Flertal (Suel: Folkethingets Flertal!) og Befolkningens Flertal for en kort Varrække siden har givet sin bestemte Anskuelse tilkjende om. Det er jo ikke lang Tid siden, at det Spørgsmaal forelaa rent og klart til Vælgernes Afgjørelse, og dengang fandt der et bestemt Botum Sted for ikke at gaa til Anbringelsen af faste Forter eller overhovedet til en stærkere eller større ny Befæstning af Hovedstaden. Nu forekommer det mig, at man delvis gaar ind derpaa, og at man her er kommen ind paa en Vane, der vil være Begyndelsen til maasse lidt efter lidt at gaa videre. Paa det Tidspunkt, jeg sigtede til, nemlig 1876, blev der fra det andet Things Side udtalt en afgjort Misbilligelse af den store Hovedstadsbefæstning, og da Lud Ministrene den saakaldte Forsvarssag eller rettere „Evisasag“ falde. Nu har det siden forsøgt at tage den stykkevis, og der er iaar ganske vist i den Retning, naaet efter min Opfattelse det første Skridt henimod det Maal, der tilsigtes, saa at af den Grund maa jeg, mit forrige Standpunkt og Betragtning tro, være imod, at en saadan Bevilling gives. — Der blev yttret af et artillerikyndigt Medlem af Thinget, at man ingenlunde maatte tro, at man ved Anstæffelsen af disse store Kanoner, hvis Betydning han anerkjendte, kunde sikke sig som en Slags Assurance mod Anlæg af nye Væxter, nye Forter, saaledes forstod jeg det ærede Medlem. I et saadant Udtryk, saavel som i flere andre af lignende Art, finder jeg, at der ligger et Fingerpeg henimod, at det er Tanken fremdeles Nar efter Nar at fortsætte med Anstæffelser og Anlæg, saa at man maasse tilsidst, dersom man overhovedet naaer saa vidt at faae Kjøbenhavns Søbefæstning særdbig efter de nyere Principer, kommer til en Landbefæstning med. Seg skal ganske kort i den Anledning udtale, at selv om man befæster Kjøbenhavn nok saa stærkt fra S-

siden, er der jo altid Afgange nok til Hovedstaden fra samtlige Sjællands Rytter, saa, hvis det virkelig skulde blive en Stormagts Opgave at ville sætte sig i Besiddelse af Kjøbenhavn, vil den sikkerlig ikke mangle Leilighed og Stedet, hvorfra Angrebene endda kunne forsøges og gjøres sølle lige nok.

Et andet Punkt paa Finansloven er jeg heller ikke saa tilfreds med, og det er, at Dyrtidstillæget til Embedsmændene er blevet saa høit ansat, som det er. Ganske vist har der fundet en ringe Indskrænkning Sted, men jeg havde troet, at efter samtlige tilstedebærende Konjunkturer havde der været Anledning til iaar at gaa om ikke fuldstændig bort fra Dyrtidstillæget, saa dog idetmindste til at indskrænke det til de lavest lønede Embedsmænd. Samtlige Landboprodukter ere jo gaaede betydeligt ned i Pris, og det Samme er vel ogsaa Tilfældet med forskjellige andre Nødvendighedsartikler, saa at den Trang, der for nogle Nar tilbage sagdes at være tilstede, og som forpørigt for en Dels Vedkommende maasse kunde være noget ugrundet, ikke længere er der, i hvert Fald ikke, naar man ser hen til de Forhold, som dengang fandt Sted. Seg vilde derfor, som sagt, have ønsket, at man iaar med Hensyn til Dyrtidstillæget var gaaet ned til en lavere Lønningsgrad, idet jeg mener, at, naar de øvrige Konjunkturer er i Opadstigen, kan det være en Grund til at tage Hensyn ogsaa til dem, som lønnes med faste Pengebeløb, men naar Forholdene gaa tilbage, maa man virkelig heller ikke blive staaende paa samme Standpunkt. Hvad der er det Værste, er desuden det, at man ved en ny Revision af Lønningslovene rimeligvis vil paabe- raabe sig, at nu har det i en Varrække været anerkjendt, at Lønningerne vare for lave, og der er blevet givet Tillæg, som fandtes passende, uagtet Konjunkturerne vare i Tilbagegang, og det vil derfor blive forsøgt at holde Lønningsfaterne staaende med Dyrtidstillæget, saaledes som de nu ere. Seg vilde have ønsket, at det kunde være blevet stillet frit, saa at man kunde have taget Lønningsfaterne under en almindelig Overveelse, naar vi igjen vare komne til en Revision. — Et enkelt lille Punkt, som jeg ogsaa finder saare ubehøigt, skal jeg ligeledes berøre, det nemlig, som angaar Lønningsstillæget til Skolelærerne. Der var ved anden Behandling i det andet Thing tilføjet, at de Lærere, som havde under 800 Kr. til Reguleringssum, ligefuldt skulde have deres procentvise Tillæg af de 800 Kr. Denne Bestemmelse blev udstemt ved tredje Behandling, men jeg finder, at det var ubehøigt, thi er der nogle af Lærerne som særligt trænge til Lønningsstillæg, saa er det fortrinnsvis dem med de laveste Lønninger, og jeg kan ikke se, at det er berettiget, at de, naar de have Lønninger, der ere saa lave, at de ere under 800 Kr., skulde nydes med et saa meget mindre Tillæg. Der bliver af disse Stole-